

prima instanță: Iu.Hîrbu

dosarul nr. 2ra-2794/14

instanța de apel: Iu.Grosu, A.Corcenco, D.Corolevski

Î N C H E I E R E

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Galina Stratulat,

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele recurenteii Carauș-Plăcintă Oxana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Carauș-Plăcintă Oxana către Botezatu Aurel, Ivanovici Vasile, SA „Luceafarul” și OCT Telenești cu privire la anularea deciziei din 10.06.2004 de formare a bunului imobil, anularea contractului de vânzare - cumpărare din 30.10.2004, anularea înscrierilor din Registrul Bunurilor imobile, anularea contractului de donație din 17.10.2011,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele Oxanei Carauș-Plăcintă, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Telenești din 07 noiembrie 2013 și încheierii Judecătoriei Telenești din 02 decembrie 2013,

c o n s t a t ă

Reclamanta Carauș-Plăcintă Oxana a depus cerere de chemare în judecată către Botezatu Aurel, Ivanovici Vasile, SA „Luceafarul” și OCT Telenești cu privire la anularea deciziei din 10.06.2004 de formare a bunului imobil, anularea contractului de vânzare cumpărare din 30.10.2004, anularea înscrierilor din Registrul Bunurilor imobile, anularea contractului de donație din 17.10.2011.

Întru argumentarea cerințelor sale reclamanta a invocat că, la 22 octombrie 1999 s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a magazinului de cărți „Luminița,, din or. Telenești str. 31 August-2 între SA” Luceafărul” și Căraș Oxana, fiind procurat și terenul aferent acestuia.

Invocă reclamanta că, la data de 11.11.1999 a fost înregistrat la OCT Telenești ÎS Cadastru dreptul de proprietate, iar ulterior verificînd corectitudinea înregistrării a depistat că terenul este de 0,1972 ha, și nu de 0, 2235 ha. În acest scop la 20.10.2011 a depus cerere prealabilă la OCT Telenești ÎS”Cadastru”, însă a primit refuz, fiind informată despre emiterea deciziei privind formarea bunului imobil din 10 iunie 2004. Consideră reclamanta că această decizie de divizare a lotului de teren, este ilegală fiind contrară Hotărîrii Guvernului nr. 61 din 29.01.1999 pentru

aprobarea Regulamentului cu privire la formarea bunurilor imobile, care stabilește că formarea bunului imobil se realizează la decizia proprietarului bunului imobil. Susține reclamanta caracterul ilegal al contractului de vânzare-cumpărare din 30.10.2004 încheiat între Cărauş Oxana şi Botezatu Aurel, cu privire la vânzarea lotului de teren cu suprafaţa de 0,0263 ha situat în or. Teleneşti str. 31 August- 2, obligarea OCT Teleneşti ÎS „Cadastru” de a radia dreptul de proprietate a lui Botezatu Aurel. În motivarea pretenţiei de anulare a invocat că nu a fost achitat preţul bunului, nu au fost purtate negocieri cu reclamanta, în calitate de proprietar al bunului, din aceste considerente a solicitat nulitatea acestei tranzacţii de înstrăinare.

Mai mult ca atât, reclamanta a invocat şi nulitatea contractului de donaţie din 17.10.2011 încheiat între Botezatu Aurel şi Ivanovici Vasile, pe motiv că bunul imobil era în litigiu, iar pîrîtul Botezatu Aurel cunoştea despre aceste fapte.

Prin hotărîrea Judecătoriei Teleneşti din 07 noiembrie 2013 acţiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv şi neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Teleneşti din 02 decembrie 2013 s-a corectat eroarea din hotărîrea Judecătoriei Teleneşti din 07 noiembrie 2013 a numelui pîrîţilor din „SA Luceafărul şi OCT Teleneşti” în „SA Luceafărul din Teleneşti şi ÎS Cadastru filiala OCT Teleneşti”. În rest hotărîrea s-a menţinut fără careva corectări.

Prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 24 aprilie 2014 s-a respins apelul declarat de avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele Oxanei Carauş-Plăcintă, cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Teleneşti din 07 noiembrie 2013 şi încheierii Judecătoriei Teleneşti din 02 decembrie 2013.

La adoptarea soluţiei instanţa de apel a concluzionat că, în conformitate cu art. 17 Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoaşterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Potrivit art.267 alin.(1) CC termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art.271 Cod civil, acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripţia, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs prescripţia poate fi opusă de îndreptăţit numai în cazul în care instanţa se pronunţă asupra fondului.

Conform art.272 alin.(1) Cod civil, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, călăuzindu-se de normele enunțate și luând în considerație tardivitatea cerințelor cu privire la anularea deciziei din 10 iunie 2004, contractului de vânzare-cumpărare din 30.10.2004 și obligarea OCT Telenești și ÎS”Cadastru” de a radia dreptul de proprietate a lui Botezatu Aurel și Ivanovici Vasile, corect și întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge aceste cerințe ca tardive, or din materialele cauzei rezultă că decizia a fost emisă și contractul a fost încheiat în anul 2004, iar acțiunea a fost înaintată în anul 2011.

Referitor la legalitatea perfectării contractului de vânzare-cumpărare, instanța de apel a invocat că, condițiile de valabilitate a tranzacției de vânzare-cumpărare, în special consimțământul proprietarilor, precum și forma actului, informația oferită de registrul bunurilor imobile, au fost total respectate, nefiind regăsite vicii ce ar răsturna valabilitatea și legalitatea actului încheiat de către părți. Or, constatarea acestor fapte după o perioadă îndelungată de timp pentru motive aparente, constituie încălcarea a principiului securității raportului juridic, protejat prin art.6 CEDO (cauza Roșca vs Republica Moldova).

Cu privire la pretențiile de nulitate a contractului de donație din 17 octombrie 2011, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect le-a considerat ca neîntemeiate, or faptul că bunul este în litigiu nu constituie temei de nulitate a actului juridic, mai ales că acest argument este invocat de către terț, dar nu de către semnatarul contractului.

Atât în instanța de fond cât și pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel reclamanta- apelantă Carauș-Plăcintă Oxana nu a invocat careva temeiuri certe și concludente, prevăzute de careva norme materiale, în baza cărora contractul de donație ar fi lovit de nulitate.

La 09 iulie 2014 avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele recurente Carauș-Plăcintă Oxana a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârilor judecătorești și remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele recurente Carauș-Plăcintă Oxana a invocat că, instanța de apel și prima instanță nu au constatat și nu au elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplica eronat normele de drept material și procedural, iar concluziile instanțelor expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 03 septembrie 2014 Botezatu Aurel a depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care a invocat dezacordul cu recursul depus de avocatul stagiar

Diaconu Olga în interesele recurenteii Carauș-Plăcintă Oxana solicitând respingerea acestuia cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele recurenteii Carauș-Plăcintă Oxana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs, în esența lui, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri

(cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele recurenteii Carauș-Plăcintă Oxana ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul stagiar Diaconu Olga în interesele recurenteii Carauș-Plăcintă Oxana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru